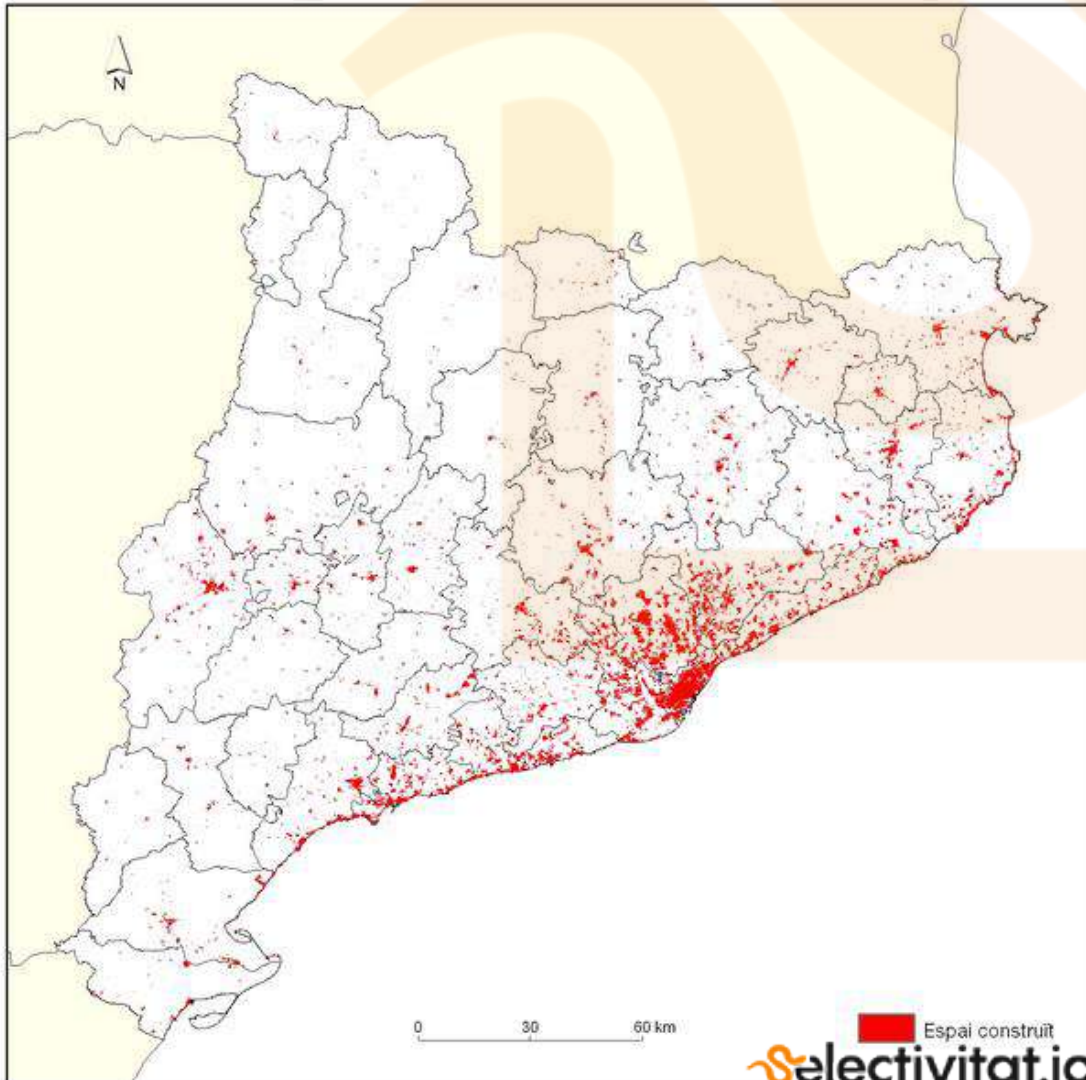

Definició d'urbanització i hiperurbanització

- Definició d'urbanització ocupació, transformació física del territori per part de la ciutat i és tracta d'un procés de concentració de la població en certs llocs del territori com a resposta al procés d'intercanvi i comerç en les societats, apareixent com a resultat de l'increment de la producció agrícola, l'intercanvi comercial i el sedentarisme.
- Hiperurbanització: ràpida urbanització deguda a una forta migració del camp a la ciutat i a una alta taxa de fecunditat, no acompanyada per un creixement econòmic paral·lel, font de greus mancances i problemes econòmics i socials en les ciutats més grans del Tercer Món.

Atles Nacional de Catalunya

Espai construït

La xarxa urbana catalana presenta una estructura jerarquitzada en **diferents nivells:**

En el nivell més alt: La regió metropolitana de Barcelona: Amb més del 60% de la població catalana. Exerceix funcions de centralitat administrativa, econòmica i de serveis.

És constituïda per una conurbació central (Barcelona i municipis més propers, com Badalona, Hospitalet, Sant Adrià, Sta.Coloma...) i dues corones de poblacions en les comarques veïnes. La segona corona inclou Mataró, Granollers, Terrassa, Sabadell, Martorell, Vilanova i la Geltrú... (ciutats industrials i capitals de comarca).

Funció de centralitat administrativa, econòmica i de serveis molt important que influeix a tot el territori català (Maresme, Vallès Oriental i Occidental, Barcelonès, Baix Llobregat, Alt Penedès i Garraf.

L'àrea metropolitana : formada per la ciutat de Barcelona i els municipis més propers (l'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Santa Coloma de Gramenet...).

La corona metropolitana: anell que inclou un seguit de capitals comarcals i altres ciutats fonamentalment industrials (Mataró, Terrassa, Vilanova i la Geltrú...).

En el segon nivell: Capitals de província (Tarragona, Lleida, Girona) poblacions dels voltants.

En el tercer nivell: Ciutats mitjanes capitals comarcals, amb forta influència (supracomarcal) en el seu entorn: Tortosa, Manresa, Vic, Figueres, Olot, Igualada, Puigcerdà, Vilafranca del Penedès...

En el quart nivell: Capitals de comarca més petites o nuclis subcomarcals importants (turisme, indústria), com la Seu d'Urgell, Berga, Roses, Palamós, Amposta, Cambrils...

La xarxa urbana catalana presenta una estructura jerarquitzada en diferents **zones d'influències :**

Barcelona i la seva àrea metropolitana

Les ciutats d' influència supracomarcal:

Ciutats que exerceixen una influència econòmica i social que arriba més enllà dels límits de les seves pròpies comarques.

Cornubació Reus -Tarragona, influeix la zona anomenada de Camp de Tarragona

Tortosa com a lloc central per a totes les Terres de l'Ebre

Lleida, nucli central de les Terres de Ponent

Girona, nucli central de les comarques nord- orientals del país

Manresa, nucli urbà principals de les comarques centrals de Catalunya

Vic, focus principal de l'eix de comunicacions de les valls del riu Ter i Congost

Els centres comarcals:

Ciutats que bàsicament influeixen sobre el territori de la seva comarca i sovint es troben relacionats amb els seus centres supracomarcal corresponents.

<http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=246>

Ciutats que bàsicament influeixen sobre el territori de la seva comarca i sovint es troben relacionats amb els seus centres supracomarcal corresponents.

Poblacions que, tot i no ser centres comarcals, exerceixen un rol de certa centralitat respecte les poblacions que les envolten.

Els centres subcomarcals:

Poblacions que, tot i no ser centres comarcals, exerceixen un rol de certa centralitat respecte les poblacions que les envolten.

Per saber-ne més sobre la problemàtica de les ciutats

a) Imatge de la ciutat de Barcelona un dia de febrer, en una situació atmosfèrica anticiclònica on es pot apreciar perfectament la contaminació atmosfèrica.

[b\) Sobreexposats a la llum que ens enlluerna, article de francisc Muñoz publicat a El Periódico de Catalunya, 4/03/11](#)

. En aquest article, Francisc Muñoz comenta el malbaratament d'energia que té lloc a les ciutats espanyoles per una il.luminació exagerada dels centres històrics, per una banda, així com les necessitats de la urbanització dispersa

[La Feria Smart City exhibe ciudades ecoeficientes](#), Antonio Cerrillo, La Vanguardia, 4/2/2012

[Las ciudades que piensan, Informe semanal, RTVE, 11-02-2012](#)

Repasseu el concepte de planejament urbanístic: el Pla d'Ordenació urbana Municipal.

Figures del planejament urbà. Termes de planejament urbanístic d'acord amb la Llei2/2002, de 14 de març, d'urbanisme.

1. Els plans d'ordenació urbanística.

Definició de Plans d'ordenació urbanística municipal(POUM) (art. 57): Instrument d'ordenació urbanística integral del territori que pot abastar un o més d'un terme municipal.

Correspon als plans, com a mínim:

- classificar el sòl per establir-ne el règim jurídic
- definir el model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic
- definir l'estructura general del territori i les pautes per al seu desenvolupament
- determinar les circumstàncies que poden produir-ne la modificació o revisió.

2. Categories de sòl

Sòl urbà (art. 25): Constitueixen el sòl urbà els terrenys que compten amb tots els serveis urbanístics bàsics.

Sòl no urbanitzable (SNU) (art.32): Constitueixen el sòl no urbanitzable els terrenys que el POUM classifica com a tals per raó de sòl protegit, o bé la seva urbanització pot ser incompatible amb el el model de desenvolupament urbanístic sostenible. També és classifiquen de sòl no urbanitzable els terrenys reservats per a sistemes urbanístics generals (art.34) no inclosos en sòl urbà nien sòl urbanitzable (carreteres, aeroports, parcs, ...)

Sòl urbanitzable (art.33): Constitueixen el sòl urbanitzable els terrenys que el POUM consideri necessaris i adequats per a garantir el creixement de la població i de l'activitat econòmica, d'acord amb el model de desenvolupament urbanístic sostenible. Ha d'ésser quantitativament proporcionat a les previsions de creixement del municipi i ha de permetre el desplegament de programes de sòl i d'habitatge.

PGOU DE SANT PERE PESCADOR, 2006